

dne za vsako léto posebej tarifa postaviti, ktera tarifa se določi potem, kolikor so 3 četertinke (3 firteljci) funta govejiga mesa o preteklim létu veljale; to plačilo plača cesar za vojake, ki niso oficirji.

§. 32. Za štaló, luč v štali, steljo in rabo potrebniga štalniga orodja se za 1 konja plača noč in dan ali le za noč 1 krajc. in pol. Če se namesto slame za steljo le listje ali kakošna druga nastelja da, se plača za to le 1 krajc. — Gnoj ostane tistimu, ki je štaló dal.

§. 34. Plačilo za staniša in živež in za steljo pri konjih se bo odrajtalo županu ali za to postavljenimu nastanovavcu (kvartirmajstru) berž po odhodu vojakov, ako so le nekatere dni ondi bili; če pa več časa tam bivajo, se plačuje nastanina pravilama vsacih 5 dni.

§. 35. Ako se kje taborišče (logar) za vajo vojakov napravi, naj se zvesto na to gleda, da se zato tak čas izvoli, da polje nikakoršne škode ne terpi; sicer mora škodo ali ovéro nove posetve cesarska kasa povrniti; gnoj na taboriščih ostane posestniku.

§. 36. 37. in 38. določijo stanisa, ki pri dalje terpečim stanovanju vojakam gréjo.

§. 39. Ako se vojak, ki ni oficir, v kakošno hišo za dalje časa vkvartira, mu gré le čedna postelja, kakoršna je v hiši, in pa svečava in kurjava, — živeža pa pri takim dalje terpečim vstanovanju (po §. 40) ne more terjati, ampak le oginj in kuhinske posode, kakor jih družina ima. Županije pa in oskerbivne gosposke pa imajo skrbeti, da tudi vojaki dober živež za dober kup dobíjo.

§. 43. 14 dni pred pretekam enih kvater se mora županu napovedati, koliko prostora se bo druge kvatre za vojake in konje potrebovalo; česar se v drugih kvatrih ne bo potrebovalo, se tudi ne bo plačalo.

§. 44. Vse za vojake terjane in od županije tudi oskerbljene staniša se morajo za ene kvatre plačati, akoravno so ali vse ali deloma prazne stale; vunder jih zna vojaško oskerbníštvo za tisti plačani čas komu drugimu v najém dati.

§. 45. Ako se tiste kvatre več prostora potrebuje, naj si vojaki s že najeti staniši pomagajo. — ako pa to ni mogoče, naj se tisti vojaki tako vkvartirajo, kakor da bi bili le memo gredoči.

§. 46. Pri dalje terpečim nastánjenju odrajta cesarska kasa plačilo županí po vsacih 10 lét prerajtani in v tistim kraju navadni najemšini oficirskih stanovanj, kancelij i. t. d.

§. 47. Dokler se pa ta povračilna cena ne določi, naj se v županijah tistih deželá, kjer je že za vojaške stanovanja najemšina v navadi, po ti ravná; kjer pa dosihmal taka znana ni, naj se povračílo določi.

§. 48. Za dalje terpeče nastánjenje vojakov v županíjsko kosarno ali za to najeto poslopje, poverne cesarska kasa za eniga vojaka na dan 1 krajc. in pol, — za konja s štalno svečavo in orodjem pa 1 krajc.

§. 49. Za dalje terpeče nastánjenje vojakov v druge hiše plača cesarska kasa na noč in dan 1 krajc. in ravno toliko za eniga konja. —

Ti so važniši paragrafi nove postave za nastanovanje vojakov, dane 15. maja tega léta.

Domače umetnosti.

Domača umetnija. Naj potrebníši opravilo naše umetnije je, da se dela učenih domačih ljudi razsvetlujejo in pravično razsodujejo. Napačno je, ako se vse domače samomogočno zaničuje ali nevedoma za čudež proglašuje.

Ob kratkim čem danes opomniti g. Puharjevih svetlotiskov, ki so šli tudi v veličansko razstavo v London. Čim se naznačuje njegov pokrok u Da-

guerskim svetlotisku? Glavna prednost je, da Puharjeve podobe stojé v prirodni legi, (in der natürlichen Lage), kar se pri dosadanjih drugih ni doseglo. Kje je tega vzrok? Vzrok je jedini, da je podobílo (podobonosíč) prozračno (skoživídnó), da se radi zavolj tega podoba nasprotné lege s promenenjem stekla na drugo stran v prirodno lego promení.

Vitezl. Radonievíč.

Razposeljenje prvih ljudi v slavjanskim obziru *).

Če raj ali paradiž, kamor je bil Bog prva človeka vstvaril, ni ob splošnim potopu pod vodo ostal, in če ni po potopu mokro suho, in kar je bilo pred suhiga mokro postalo, kakor so hotli nekteri dokazati, tako si je misliti, da sta bila Kašimir pod Himalajskimi ali Zimskimi gorami, ali pa otok Ceylan Seljan, Laka ali tudi Lanka imenovan, ki je imel nekda j imé Taprobane ali Salike, ravno tako zraven Indije, tisti srečni kraj. Nekteri mislijo, da sveto pismo pod imenom Ophir ta otok ume, in da je bil to tisti preblagi kraj, od kodar je dal Salomon neizrečeno veliko draginj za Jeruzalemski tempelj voziti. Vender se nekterim verjetniši zdi, da je Ophir sama India.

Kar tiče raj, naj bo, da je bil v enim ali drugim kraju, saj je bil ob potopu vés človeški rod končan zunaj Noetove družine, to je, zunaj osmih oseb. Na Noeta se nam ozirati ostane, kot na očaka vsiga poznejšiga človeštva. V tej reči se pa deržimo, kar nam častitljivi P. Placid Javornik iz svetiga pisma razlaga.

Noetova barka je bila ostala na hribu Ararat, ali kakor sv. Jeronim razlaga, na hribu Tabor v Armenii na Mesopotamski meji, od koder se je vidila velika planjava Ararat. Ime Ararat izvira iz hebrejske besede Har (po slavjansko hara, hora, gora), ktera dvakrat zapisana Harhar (Ararat) silno visoke gore, kterih je tudi več skupaj, pomeni. Ko je Noe s svojo družino iz barke prišel, je zapustil unkraj Tigrida, kar sveto pismo jutrovo imenuje, in se je v Mesopotamijo, v nižji kraje podal, kjer je skoz 350 lét živel.

Okoli leta 290 po potopu so bili začeli babilonski turn zidati v sinearski deželi. Kacih 400 ali 500 lét po potopu je bil Bog per zidani babilonskiga turna besedo zmešal, in tako na znanje dal, da naj se nekteri po daljnih deželah razposelijo, namest vsi v prvih krajih skupej živeti. Po hebrejskim spisu svetiga pisma se je zmeda jezikov zgodila po Noetovi smerti; po spričevanji Septuaginte in Samaritanov se je bila pa že pred Noetovo smertjo zgodila. Do tistih časov so se bili Noetovi mlajši močno pomnožili, zraven so pa njegovi sinovi in unuci po kacih tri sto, nekteri blizo do pet sto lét živeli. Po potopu jim je blizo kraj nekda j srečniga raja, kakor tudi poznejše Adamovo stanovanje na misel hodilo, da so od Ararata proti Indii se najbolj pomikali. Pa per dolgim življenji in silnim pomnoženji so jim ob času zmede jezika vse te dežele bile začele pretesne hoditi, in tako so bili tudi permorani si v druge dežele pomagati.

(Dalje sledi.)

Še en dopis g. Pirca iz Amerike.

„Novice“ v Ameriki so spomnile našiga častitiga rojaka g. misionarja Pirca več njegovih starih prijatlov na Krajnském, od kterih je v njih bral. Na to je on tudi svojimu ljubljenimu prijatlu g. fajmoštru Kuraltu v Mengšu unidan pisal, in g. fajmošter so nam ta dopis

*) Po prijaznim dovoljenju slavniga gosp. pisatelja iz rokopisa: »Stari sled slavjanstva iz slovenskiga ozira — spisal Matevž Ravnikar, podamo ta sostavk. Vred.